

opinio was dan ook, dat een operatie onder deze omstandigheden minstens genomen een furor operandi was.

Ondanks dit alles heeft dr. MUSKENS gemeend deze patiënte te moeten opereeren; hij houde het vakgenooten echter ten goede, indien dezen op grond van dergelijke gevallen zich hun meening omtrent „zijn segmentaal beginsel” voorbehouden.

Een der zake kundige zal zich ook niet laten verleiden groote waarde te hechten aan de door dr. MUSKENS bij de operatie gevonden bloedvaten.

Rotterdam, 14 Januari 1912.

Dr. D. M. VAN LONDEN.

SECALE CORNUTUM BIJ ATONISCHE BAARMOEDERBLOEDING.

Naar aanleiding van het ingezonden stuk aan collega WARTENA in n°. 1 van dezen jaargang zou ik gaarne een korte opmerking maken.

Zijn beide eerste vragen, die ook door de redactie onderschreven worden, onderschrijf ik slechts, als werkelijk het briefje van de vroedvrouw aan den dokter luidde, dat „de kraamvrouw flink vloaide”, zooals de kraamheer aan dr. OTTO mededeelde. De volkomen juistheid van zoo'n mededeeling door den kraamheer op zulk een oogenblik staat voor mij nog niet onomstootelijk vast.

Indien doktershulp niet noodig is en met het toedienen van een secale-paraat kan worden volstaan, moet de vroedvrouw slechts een recept vragen en moet de dokter niet zelf komen; dit zou onnoodig haar positie tegenover haar patiënte verzwakken en de positie van de vroedvrouw is toch al niet zeer benijdenswaardig. Zoover mijn vrij groote ervaring reikt, zal geen vroedvrouw bij een flinke vloeijing niet onmiddellijk om den dokter sturen; daarvoor beseffen zij te goed, hoe groot haar verantwoordelijkheid is.

's-Gravenhage, 15 Januari 1912.

M. M. DE MONCHY.

BRIEFWISSELING.

HET NIEUWE ARTIKEL IN DE ARBEIDSWET EN ONS BEROEPSGEHEIM.

Een onzer lezers klaagt er over, dat wij door het nieuwe artikel 21 der Arbeidswet, waardoor aan de geneeskundigen de verplichting wordt opgelegd aangifte te doen van door hen waargenomen gevallen van beroepsziekten, gedwongen worden ons beroepsgeheim te schenden. In de handleiding, ons daaromtrent door den directeur-generaal van den arbeid toegezonden, wordt omtrent dit punt uitdrukkelijk verklaard (bldz. 2 bovenaan): „De opname van dit voorschrift in een wet, maakt dat hier een geval, als in de eedsformule bedoeld, aanwezig is, waarbij ontheffing van het medisch beroepsgeheim wordt verleend”. Onze bovengenoemde lezer meent, dat hiertegen zeer ernstige bedenkingen moeten worden gemaakt. Wij zijn van meening, dat het geen nut heeft, nu de wet aangenomen en in werking getreden is,

deze zaak in ingezonden stukken te behandelen. Aangenaam zou het ons echter zijn, indien de een of ander deze zaak eens in ernstige studie zou willen nemen.

Redactie.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Eerste hulp bij ongelukken.

In de *Nederlandsche Staatscourant* 1911 n°. 300 is opgenomen het verslag betreffende de handelingen en bevindingen in het jaar 1910 der commissie ingesteld bij koninklijk besluit van 6 Maart 1907, in het belang van het verleenen van eerste hulp bij bedrijfsongevallen. In het verslagjaar werd op hun verzoek eervol ontslag uit de commissie verleend aan dr. W. RENSSSEN te Arnhem, aan dr. G. W. BRUINSMA te Breda, aan den heer A. A. J. QUANJER, inspecteur van den geneeskundigen dienst der landmacht te 's Gravenhage en aan den heer H. DE LEUR te Haarlem. Hun plaatsen werden niet vervuld in verband met de voorgenomen opheffing der commissie en de instelling eener nieuwe, hetgeen ook geschied is 1) bij Koninklijk besluit van 10 Dec. 1910. Den 28sten Juli 1910 vernam de commissie van den minister van landbouw, nijverheid en handel, dat de door haar te kennen gegeven reorganisatiewensen bij den minister de overtuiging hadden gewekt van de noodzakelijkheid om in de wijze, waarop tot dusverre het onderwijs in eerste hulp bij bedrijfsongevallen van rijkswege werd bevorderd, wijziging te brengen. Daarom wilde de minister de bestaande commissie opheffen en een nieuwe instellen, waarin naast personen, die in het bijzonder bekend zijn met de eischen, die in het algemeen aan onderwijs in eerste hulp moeten gesteld worden en op dit gebied ervaring hebben, zitting gegeven wordt aan vertegenwoordigers van de takken van staatsdienst, die daarvoor geschikt te achten zijn.

Vijf van de leden der oude commissie zijn opnieuw in de nieuwe commissie benoemd; de vier overigen wenschten niet meer in aanmerking te komen.

Rijkssubsidie werd aangevraagd voor 99 cursussen en 70 herhalingscursussen. Op enkele uitzonderingen na werd op deze aanvragen gunstig beschikt. Niet alle cursussen, waarvoor oorspronkelijk subsidie was gevraagd, werden gegeven. Het verslag bevat een volledige opsomming van alle cursussen en herhalingscursussen gegeven ten laste van het dienstjaar 1909 en 1910, de laatste ook voorzoover zij pas in 1911 eindigden. In 1909 begonnen 148 cursussen en 42 herhalingscursussen met resp. 3281 en 713 deelnemers; van deze 3994 gaven 3321 reden tot tevredenheid. In 1910 begonnen 76 cursussen en 56 herhalingscursussen met resp. 1708 en 974 leerlingen; van deze 2682 gaven 2105 reden tot tevredenheid. Het aantal verzuimen in 1910 was grooter dan voorheen. In het algemeen werd met veel belangstelling aan de lessen

1) Zie dit *Tijdschrift* 1910, II. bldz. 2277.